

Pakisztán

Az Európai Parlament 2007. október 25-i állásfoglalása Pakisztánról

Az Európai Parlament,

- tekintettel Pakisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen 2007. július 12-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel az Európai Közösség és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság közötti, 2001. november 24-i partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra,
 - tekintettel Kasmírról szóló 2007. május 24-i állásfoglalására²,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Benazir Bhutto, a Pakisztáni Néppárt (PPP) vezetője 2007. október 18-án visszatért Pakisztánba; mivel Bhutto asszony Karacsiba való visszatérését szörnyű bombamerénylet kísérte, amely több mint 130 ember halálát eredményezte, és több mint 500 ember sérült meg, mivel az egyébként is túlhevült választások előtti hangulatot ez a támadás tovább fűtötte Pakisztánban,
- B. mivel Navaz Sarifnak, a Pakisztáni Muzulmán Liga elnökének Pakisztánba való visszatérésre tett kísérlete kudarcot vallott, hiszen megérkezésekor azonnal arra kényszerítették, hogy elhagyja az országot,
- C. mivel egyértelmű jelek mutatkoznak Pakisztán militarizálódására és a titkosszolgálatok szerepének növekedésére, amelyek még mindig jelentős hatással vannak a politikára, a kormányra és a pakisztáni gazdaságra,
- D. mivel a jelenlegi parlamenti ciklus 2007. november 15-én végződik, és az általános választásokat 2008. január közepén tartják Pakisztánban,
- E. mivel a demokrácia helyreállításának az a feltétele, hogy a hatalom visszazálljon egy polgári kormányra,
- F. mivel 2007. október 17-én a Pakisztáni Legfelső Bíróság folytatta annak a kérdésnek a tárgyalását, hogy Musarraff elnök megválasztása összefér-e az alkotmánnyal, és várhatóan hamarosan ítéletet hirdet,
- G. mivel az Európai Unió jelentős anyagi támogatást nyújt Pakisztánnak a szegénység csökkentésére, az egészségügyre és az állami oktatásra;
1. nyomatékosan elítéli az ellenzéki vezető és a polgári lakosság ellen elkövetett öngyilkos bombamerényletet; kéri, hogy a pakisztáni kormány haladéktalanul tegyen lépéseket a merénylet mélyreható és független kivizsgálására, hogy minden felelőst bíróság elé állíthassanak;

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0351.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0214.

2. legmélyebb együttérzését fejezi ki Pakisztán népének és különösen e megvetendő tett halálos áldozatai és sérültjei családjainak;
3. megerősíti szolidaritását Pakisztán népével, amely szintén magáénak vallja a demokratikus kormányzás és az átlátható, elszámoltatható irányítás célkitűzéseit, és amely bátran és eltökélten lép fel a terrorizmussal, a bűncselekménnyel és az erőszakkal szemben;
4. sürgeti Pakisztánt, hogy tartsa be a fent említett együttműködési megállapodásban foglalt valamennyi elvet, különösen a demokráciával és az emberi jogokkal kapcsolatos záradékot;
5. nyomatékosan elítéli Navaz Sarif 2007. szeptember 10-i, Szaúd-Arábiába történő erőszakos kitoloncolását, a Pakisztáni Legfelső Bíróságnak a korábbi miniszterelnök Pakisztánba való visszatérését engedélyező ítélete ellenére;
6. kéri a pakisztáni kormányt, hogy a demokratikus választások előfeltételeként tegye lehetővé valamennyi politikai vezető visszatérését, hogy fel tudjanak lépni az országban működő szélsőséges erőkkel szemben és hozzá tudjanak járulni egy legitim kormány szabad és tisztességes választások nyomán történő megalakulásához, felváltva ezzel a jelenlegi katonai diktatúrát;
7. megismétli azon kérését, hogy a hivatalba lépő ügyvivő kormány folytasson semleges politikát, és ismételten kifejezi amiatti aggodalmát, hogy az ügyvivő kormány összetételéről egyedül Musarraf elnök dönt;
8. sajnálatát fejezi ki egyes közelmúltbeli pakisztáni legfelső bírósági esetekkel kapcsolatban, amelyek komoly gyanút adnak a jogállamiság hiányára; felhívja a pakisztáni kormányt, hogy tartózkodjon a politikai beavatkozástól és tartsa tiszteletben a bírói hatalom függetlenségét;
9. sajnálja, hogy Musarraf elnök az EU-nak tett korábbi kötelezettségvállalásában ígértek ellenére nem mondott le a hadsereg főparancsnoki tisztjéről, mielőtt jelöltette magát és megválasztották elnöknek; megismétli azon kérését, hogy hivatalba lépése előtt ezt meg kell tennie; megállapítja, hogy ennek elmulasztása negatív hatással volt a pakisztáni elnökség szavahihetőségének megítélésére;
10. elítéli az ellenzék Musarraf elnököt bíráló tagjainak önkényes letartóztatását, és sürgeti a kormányt, hogy fogadja el és hajtsa végre a legfelső bíróság határozatát a politikai ellenfelek eltüntetésének lezárása érdekében;
11. sürgeti, hogy Pakisztán térjen vissza a demokratikus kormányzáshoz, azáltal, hogy 2008 januárjában szabad, tisztességes és átlátható választásokat tart; óva int attól, hogy szükségállapotot vagy más olyan intézkedést vezessenek be, amely a szólás-, egyesülési, gyülekezési szabadság és a szabad mozgás betiltását szolgálná; sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy biztosítsa minden párt tömegtájékoztatáshoz való egyenlő hozzáférését;
12. sürgeti Pakisztánt, hogy haladéktalanul lépjen fel a hadsereg befolyásának korlátozása érdekében a társadalom egészének vonatkozásában; felhívja a pakisztáni kormányt, hogy tartsa tiszteletben a polgári kormányzásra való áttérés időszakát és erősítse meg a demokratikus intézményeket, ami a pakisztáni társadalom előtt álló kihívásoknak való

- megfelelés egyetlen módja; ismételten sürgeti a kormányt, hogy korlátozza a hadsereg és más fegyveres csoportok szerepét és befolyását, és adja vissza a hatalmat a demokratikus intézményeknek;
13. aggodalmát fejezi ki a vallási kisebbségek, így a keresztények, a buddhisták, a hinduk, a szikhek és az ahmadik folyamatos elnyomása és az ellenük irányuló, istenkáromlást büntető törvények miatt;
 14. felhívja a pakisztáni kormányt, hogy haladéktalanul tegyen lépéseket az ilyen, valláson alapuló elnyomás megszüntetésére és valamennyi kisebbség integritásának és biztonságának garantálására azáltal, hogy valódi és hatékony jogi és politikai védelmet nyújt számukra; felhívja Pakisztánt az istenkáromlást büntető törvények átdolgozására, mert ezekkel széles körben visszaélnék; sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy biztosítson megfelelő védelmet az ügyvédek és az emberi jogvédők számára, akik fenyegetéseket kapnak amiatt, hogy istenkáromlással vádolt személyeket védenek; sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy biztosítson megfelelő védelmet a könnyen sebezhető vallási és egyéb kisebbségi közösségek számára, akiket kényszertérítés és erőszakos megfélemlítés fenyeget szélsőségesek részéről;
 15. felhívja a pakisztáni hatóságokat, hogy vonják vissza a hudúd-törvényt, amelyek nők százainak bebörtönzéséhez vezettek;
 16. üdvözli azt a tényt, hogy az EU megfigyelőket küld a pakisztáni parlamenti választásokra, és hogy a Parlament részt vesz a megfigyelő küldöttségben; aggódik amiatt, hogy a pakisztáni nők esetleg nem vehetnek részt teljes körűen a demokratikus folyamatban amiatt, hogy a választásokon való indulás előfeltételeként egyetemi képzést követelnek meg, ami a pakisztáni nők 70%-ának kizárását fogja jelenteni; kéri a korlátozás eltörlését;
 17. elismeri a Pakisztán által a terroristacsoportok számának növekedése ellen tett erőfeszítéseket; sajnálja, hogy a további észak-vazirisztáni összecsapások megakadályozása érdekében elért megállapodás nem volt sikeres; felhívja a kormányt, hogy arányos intézkedéseket hozzon a kiújuló lázadásokhoz kapcsolódó erőszak megszüntetésére, a jogállamiság eszközeit alkalmazza, és terjessze ki a polgári és politikai jogokat erre a területre is;
 18. kéri, hogy – különös tekintettel a Beludzsisztánban folyó felkelésre – a hadsereg tartózkodjon az iszlámista felek támogatásától a világi beludzs és mérsékelt pastun erők elleni küzdelem során; továbbá kéri minden politikai fogoly szabadon bocsátását, beleértve a hírszerző ügynökségek törvénytelen őrizetében fogva tartottakat is;
 19. hangsúlyozza az állami oktatáshoz való egyetemes hozzáférésnek és a madraszák hatékony felügyeletének jelentőségét a szélsőségesek által történő ellenőrzés megakadályozása érdekében; kéri a pakisztáni kormányt, hogy hajtsa végre a külföldi diákok madraszákba történő felvételével kapcsolatos korábbi vállalását;
 20. kéri a tagállamokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben az EU fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét;
 21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a pakisztáni kormánynak.